

EUROPA-PARLAMENTET

SPECIALUDGAVE

DET EUROPÆISKE RÅD
den 15. og 16. december 2005
Bruxelles

TALE AF FORMANDEN JOSEP BORRELL FONTELLES
FORMANDSKABETS KONKLUSIONER

03/S-2005

Generaldirektoratet for Parlamentets Ledelse

DA

DA

(Intranet) <http://www.europarl.ep.ec/bulletins> (Special Edition 2005)
(Internet) <http://www.europarl.eu.int/bulletins> (Special Edition 2005)

\\EPADES\PUBLIC\SOMMET\2005

FORMANDENS TALE

TALE AF EUROPA-PARLAMENTETS FORMAND **DET EUROPÆISKE RÅD DEN 15 - 16. DECEMBER 2005**

Tak fordi, De igen har indbudt mig til at tale ved Det Europæiske Råds møde.

Den nuværende politiske situation i Europa gør enighed om de kommende finansielle overslag mere nødvendig end nogensinde.

Men jeg vil ikke spille Deres tid med at insistere på noget, som De kun alt for godt ved i forvejen.

Jeg foretrækker at begynde med at minde Dem om, at enighed i Rådet er en nødvendig, men ikke en tilstrækkelig forudsætning. Det er nødvendigt at nå til enighed mellem EU's tre institutioner: Rådet, Kommissionen og Parlamentet.

Måske ville nogle af Dem foretrække, at det ikke var sådan, eller måske tror De, at Parlamentet vil ende med at give efter for regeringernes pres og acceptere enhver enighed, som det lykkes Rådet at nå frem til.

Det vil være en fejltagelse, hvis De handler ud fra det.

Europa-Parlamentet ønsker brændende, at Rådet når til enighed.

Men det skal være en enighed, der er acceptabel for Europa-Parlamentet. Ellers vil den ikke være til megen gavn.

Europa-Parlamentet vil vurdere den enighed, som De når frem til, i forhold til, hvor langt den ligger fra vort forslag.

Det kender De allerede. Det forelagde jeg for Rådet i juni, og jeg tror ikke, at det er nødvendigt at gentage det.

Men jeg kan med det samme sige, at det forslag, som Rådets formandskab har forelagt, ikke har nogen mulighed for at blive accepteret af Europa-Parlamentet.

Formændene for de politiske grupper er enige om at afvise det énstemmigt. Og det har de i dag meddelt rådsformanden, som jeg takker for at være mødt op i formiddags i Strasbourg.

Man kan sige, hvad man vil om den britiske premierminister, men man kan i hvert fald ikke sige, at han er bange for at tage tyren ved hornene.

Jeg vil gerne fremsætte nogle bemærkninger, som kan være med til at definere en aftale, som er acceptabel for alle parter.

FORMANDENS TALE

Budgettet og projektet

Som De udmærket ved, er et budget en talmæssig afspejling af et politisk projekt. Og det er rigtigt, at nogle lande kan vinde - en smule - med hensyn til selve budgettet - men miste - meget - med hensyn til EU's politiske projekt.

Samhørigheden

En af grundpillerne i dette projekt er samhørigheden mellem medlemsstaterne.

Der er ikke tale om et gavmildt indfald. Den er en forpligtelse, der er nedfældet i Maastricht-traktaten.

Og hvad angår de nye medlemsstater er den en del af tiltrædelsestraktaterne.

Erfaringen viser, at samhørighed på mellemlang sigt er en fordel for alle og ikke blot for de lande, der modtager støtte fra den fond, der bærer dette navn.

Men samhørigheden er den store taber i det forslag, som De drøfter.

Europa-Parlamentet afviste det første forslag fra formandskabet på grund af "mangel på solidaritet".

Og det andet forslag lider af samme mangel.

Samhørighed og sammenhæng

Og ud over at ofre solidariteten som politisk princip, betyder forslaget også mindre sammenhæng i budgettet, fordi de yderligere ressourcer, som afsættes til samhørighed, fordeles efter vilkårlige kriterier i form af små gaver til forskellige lande.

Således kan man nå frem til en aftale om den mindste fællesnævner - som tilfredsstiller en række meget forskelligartede individuelle krav - til skade for helhedens sammenhæng.

Mine damer og herrer, medlemmer af Det Europæiske Råd,

Europa-Parlamentet anmoder om, at man respekterer de forpligtelser, der er indgået over for de nye medlemsstater, og at man anvender samme regler for alle.

Uden dette kan udvidelsen ikke give de forventede resultater hverken for den ene eller den anden part.

Europa-Parlamentet anmoder de lande, som hidtil har nydt godt af samhørighedsprincippet, om fortsat at forsvare dette princip, selv om det nu er andre, det kommer til gode. Og ikke blot at tænke på egne fordele.

FORMANDENS TALE

Og de øvrige medlemsstater bør tænke på de fordele, som udviklingen af de mest tilbagestående lande har betydet for dem, hvad angår større efterspørgsel og større samhandel.

Ændring af reglerne

Europa-Parlamentet kan ikke acceptere forskellige samhørighedspolitikker for de nye og for de gamle medlemsstater.

Man bør være meget forsigtig med de ændringer af forordningerne, som formandskabet foreslår, hvis de nye medlemsstater skal acceptere de foreslåede nedskæringer.

Dels skal disse ændringer vedtages af Europa-Parlamentet ved fælles beslutningstagning, og det er derfor ikke tilstrækkeligt, at Rådets formandskab foreslår dem.

Og lad mig minde om, at formandskabets forslag indebærer vedtagelse af 45 retsakter ved fælles beslutningstagning.

Desuden kan de fælles politikker ikke forvandles til overførsler, som medlemsstaterne frit kan bestemme over. Europa-Parlamentet deler Kommissionens bekymring over disse forslag.

Minimalistisk forslag og nettosaldi

Hvad afspejler den drøftelse, der indtil nu har fundet sted i Rådet, i virkeligheden?

- Et kapløb om at nedbringe de samlede ressourcer, hvor man giver indtryk af, at det bedste budget er det budget, der præsterer de største nedskæringer
- En forestilling om, at de enkelte landes nettosaldi er det eneste kriterium for forhandlingernes succes eller fiasko.

Sådan kan man ikke fortsætte.

Ingen taler om "Europa som en løsning", men om "Europa som et problem". Og eftersom Europa er et problem, skal dets handleevne begrænses ved at skære ned på dets budget.

Men det bedste budget er ikke det mindste budget, men det, der mest effektivt gør det muligt at nå de mål, som man har sat sig.

I formiddags stemte Europa-Parlamentet om Rådets forslag til budget for 2006.

Det opererer med ressourcer svarende til 1,09 % af BNP til 25 lande.

Men De regner med et gennemsnit på 1,03 % for perioden 2007-2013 til 27 lande.

FORMANDENS TALE

Tror De, at det er et realistisk forslag? Det, De foreslår, er ikke at bevare status quo, indtil De bliver i stand til tage fat på dybtgående reformer, men en klar tilbagegang.

Desuden foreslår De, hver gang De mødes - tag f.eks. Hampton Court - at EU skal sætte sig nye mål og inddrage nye indsatsområder i sine interne politikker og i sin rolle som aktør på verdensplan.

For det endelige resultat - hinsides retorikken om hver enkelts glødende europæiske engagement - er altid en udvanding af projektet.

De indgår aftaler, som De sætter spørgsmålstegn ved, mens blækket endnu er vådt, eller påtager dem forpligtelser, som De ikke kan indfri.

De kan ikke blive ved med at gøre kontinentet større og indholdet mindre.

Resultatet er, gentager jeg, at det europæiske projekt miskrediteres.

Nettosaldo-logikken er en fordærvet logik, som ødelægger enhver fællesskabsånd, og som gør Europa til noget, der koster for meget, og som ikke indbringer nok.

Derfor skal De ikke blive forbavset over, at der bagefter sker det, der sker...

Alle kan ikke samtidigt forbedre deres nettosaldo.

Det er matematisk umuligt.

Og med flere lande, med stadig mere modstridende interesser, hvor alle forsøger at forbedre deres forhold til EU ud fra et rent bogholderimæssigt synspunkt, samtidig med at beslutningerne skal træffes enstemmigt, er det ikke mærkeligt, at det bliver sværere og sværere at nå til enighed.

Eller at løsningerne bliver et kludetæppe af nationale interesser, som fjerner sig mere og mere fra et sammenhængende projekt.

Den europæiske merværdi

At tænke i de baner er at glemme de fordele, som Den Europæiske Union har givet: Skabelsen af millioner af arbejdspladser takket være det indre marked, den store forøgelse af samhandelen inden for Fællesskabet, det forhold, at EU er blevet den største handelsmagt i verden...

Desuden, hvis vi ikke ønsker at tænke som politisk fællesskab, bør vi i det mindste tænke på de samlede fordele.

Man kan ikke blive ved med at fremlægge budgetdebatten som et nulsumsspil.

Det vil være at fornægte den europæiske merværdi.

Hvilke formål skal EU's budget tjene?

FORMANDENS TALE

Det skal finansiere de politikker, som vi mener, at vi kan gennemføre mere effektivt sammen end hver for sig i vore respektive lande.

Det skal med andre ord give disse politikker en europæisk merværdi.

Ud fra dette synspunkt kan vi ikke dagligt forkynde over for offentligheden, at Europa skal udvides mere og mere, neutralisere globaliseringens negative virkninger, udvikle fælles politikker for forskning, innovation osv., og samtidig nægte at bevilge de tilstrækkelige budgetmidler.

Indtægter og udgifter

Budgetdebatten tvinger os under alle omstændigheder uundgåeligt til at tage stilling til indtægter og udgifter.

Indtægter

Som De ved, har Europa-Parlamentet ingen kompetencer på indtægtsområdet.

Det er en demokratisk anomali, som kun kan forstås på baggrund af EU-projektets særlige historiske proces.

Den skal løses en gang, men bestemt ikke i aften.

Men det er det, der gør det muligt at kritisere Europa-Parlamentet som en institution, der vil bruge flere penge, fordi det ikke skal bede borgerne om skatter til at dække udgifterne.

Jeg vil gerne fremsætte to bemærkninger hertil.

1. Europa-Parlamentet har altid været mere moderat med hensyn til væksten i de udgifter, som det kan træffe afgørelse om, end Rådet med hensyn til sit kompetenceområde
2. Før eller senere skal EU's indtægtspolitik revideres, således at hvert land klart bidrager i forhold til sit nationalprodukt pr. indbygger.

Det vil gøre det muligt at måle udgiftspolitikernes udligning- eller samhørighedssvirkning.

Og at behandle problemer som landbrugspolitikken og den såkaldte "britiske rabat" på en mere afklaret og rationel måde.

FORMANDENS TALE

Den britiske rabat

Som det er tilfældet med en del af politikken for indtægterne har Europa-Parlamentet ingen beføjelser på dette område, og det har derfor heller ikke meget at sige.

Parlamentet vil dog ikke ignorere dette vanskelige problem.

Det er Europa-Parlamentets opfattelse, at ændringen af den fælles landbrugspolitik ikke er og ikke bør være en forudsætning for at gennemføre den helt nødvendige ændring af den britiske rabat, som er et resultat af forhold, der i dag har ændret sig radikalt.

Årsagen til, at det er nødvendigt at ændre det lavere britiske bidrag til EU's budget er udvidelsen og den klare forbedring af den britiske økonomi, som hr. Blair må lykønskes med.

Alle må bidrage til den indsats, der er nødvendig for af finansiere omkostningerne i forbindelse med udvidelsen, indtil denne kaster fordele for alle af sig, og især må bidraget komme fra dem, som har været de største fortalere for udvidelsen.

Eftersom udvidelsen er permanent, bør revisionen af den britiske rabat også være det, og den bør ikke gennemføres ved hjælp af midlertidige og ekstraordinære ændringer, der ikke indebærer nogen forandring af selve ordningen.

Udgifter

De samlede ressourcer

Det forslag, som De skal behandle - og som Europa-Parlamentet afviser - er et forslag til et minimalistisk EU, målt i ambitioner, og det er ikke foreneligt med et maksimalistisk EU, målt i geografisk størrelse.

Vi kan ikke få stadig mindre EU til stadig flere europæere.

Som hr. Barroso udtrykte det i sin skrivelse, så er dette budget ikke i overensstemmelse med et moderne, dynamisk, åbent, sammenhængende, bæredygtigt og retfærdigt EU.

Den endelige aftale, som vi bliver nødt til at nå frem til, først mellem Dem indbyrdes og derefter med Kommissionen og Europa-Parlamentet, forudsætter en betydelig forøgelse af ressourcerne til fordel for de faktorer, som fører til vækst og beskæftigelse.

FORMANDENS TALE

Landbrugsudgifter

Heller ikke på dette punkt har Europa-Parlamentet det sidste ord at skulle have sagt, men jeg tillader at erindre Dem om, at De allerede i 2002 besluttede at reformere den fælles landbrugspolitik, således at markedsudgifterne ville blive reduceret med 10 % indtil 2013. Virkningerne af reformen af den fælles landbrugspolitik, som De alle var med til at vedtage i 2002, kan allerede mærkes i budgettet.

Det centrale punkt i denne reform er støtten til udvikling af landdistrikterne, hvilket netop er det fornyende aspekt ved den fælles landbrugspolitik.

Men mærkeligt nok indfører formandskabets forslag alvorlige nedskæringer i denne politik for udvikling af landdistrikterne.

Det er måske fordi formandskabet ved, at regeringerne er mindre følsomme over for denne fremtidige politik end over for politikker, der sikrer status quo.

På den anden side er det nødvendigt at være mere nuanceret i kritikken af den fælles landbrugspolitik. Og holde op med at proklamere, at liberalisering af markederne er den store fine løsning for alle de fattigste lande.

Det mindede kommissær Mandelson os om lige inden WTO-konferencen. En omfattende liberalisering vil uden tvivl være til gavn for store lande som Brasilien og Argentina, men ikke for de afrikanske lande, der er knyttet til EU med præferenceaftaler. Lad os ikke ofre dem på liberaliseringens alter.

Midtvejsrevision

Europa-Parlamentet kan være enig i forslaget om revision, når halvdelen af den periode, der dækkes af de finansielle overslag, er gået, forudsat at det drejer sig om en omfattende revision uden forhånds betingelser, og forudsat at revisionen sker på en gennemskelig måde og med behørigt samarbejde mellem institutionerne.

I går var der ikke noget parlamentsmedlem, som modsatte sig denne revision.

Aftalens nødvendighed og mulige alternativer

Jeg gentager, at Europa-Parlamentet ønsker en aftale, men ikke en hvilken som helst aftale.

Det ønsker ikke en aftale, der kan føre til uenighed mellem institutionerne, hvor EU står uden finansielle overslag og samtidig med en større krise end den, vi allerede har.

FORMANDENS TALE

Alternativer

Derfor er det rart at vide, hvilke alternativer der findes i tilfælde af, at der ikke opnås enighed om de finansielle overslag.

Ligegyldigt hvad alternativet til budgetbeløbet for 2007 er, vil det ligge over det britiske forslag.

Første alternativ: en forlængelse af de nuværende finansielle overslag år for år, sådan som det fremgår af den interinstitutionelle aftale.

Beløbet til forpligtelsesbevillinger for 2007 fastsættes til omkring 1,08 %.

Andet alternativ: et budget for 2007.

Ved anvendelse af bestemmelserne i artikel 272 i traktaten kommer vi til 1,11 % af BNP.

Inden for denne årlige ramme kan Europa-Parlamentet uden Rådets samtykke fastsætte de ikke-obligatoriske udgifter.

Som De kan se, findes der fristende alternativer, som det er værd at overveje, men det bedste vil være, at De når frem til en aftale, som alle institutionerne kan gå ind for.

Kort sagt efterlyser Europa-Parlamentet et budget, der kan:

- opfylde de forpligtelser, der er indgået over for de ti nye medlemsstater
- videreføre struktur- og miljøpolitikkerne
- udvikle fremtidige politikker, der står for forskning og udvikling samt adgang til viden for alle

Efter den megen snak om alternativer er der ikke noget nyt i forslaget.

Kort sagt må vi enten skære ned på vore ambitioner for Europa eller bevillige de nødvendige midler til at gennemføre dem.

Europa-Parlamentet er en troværdig og konstruktiv institution. Det har det for nylig bevist under behandlingen af REACH-direktivet og under forhandlingerne med Kommissionen og Rådet (Frattini og Clarke), der har gjort det muligt på rekordtid at nå frem til en aftale om opbevaring af data.

Den Europæiske Union kan kun komme videre, hvis vi samarbejder med hinanden.

Mange tak.